

А

длегласць паміж касцёламі – 4 кіламетры, таму на святы тут званы гучаць удвая грамчэй.

А

д касцёла ў Перстуні да касцёла ў Галынцы ўсяго 4 кіламетры. І гук званаў адной святыні добра чуваць каля другой. Як так сталася, што побач у не асабліва заселенай мясцовасці з'явіліся ажно 2 касцёлы? Сёння пазнаёмімся з гісторыяй гэтых парафій.

†

Да XVIII стагоддзя Галынка насіла назву Ліпск (пасля Ліпск-Галынка, каб адрозніць ад Ліпска над Бебжай, які цяпер знаходзіцца ў Польшчы). Карані заснавання мясцовасці сягаюць у 1506 год, калі Фёдар Храбтовіч атрымаў ад вялікага князя Аляксандра кавалак лесу, дзе крыху пазней узнік двор Ліпск. У 1585 годзе Іван Храбтовіч пісаў, што яго бабка Людміла, “улюбіўшы сабе веру старажытную праваслаўную, грэцкую, у якой нарадзілася, і хочучы сабе і нашчадкам пакінуці векуістую памяць, у маёнтку свайго мужа пана Юрыя Храбтовіча, Ліпску, пабудавала царкву”. Адбылося гэта недзе перад 1572 годам.

З пачатку XVII стагоддзя храм быў грэка-каталіцкім. Паводле візітацыі 1804 года, святыня характарызавалася як вельмі старая, “з дзіравым дахам і пабітымі вокнамі”. У ёй размяшчаліся 3 алтары, таксама вельмі панішчаныя. Могілкі знаходзіліся асобна ад храма і былі абнесены каменным мурам. Царкоўныя кнігі належалі заходняй традыцыі – віленскі Імшал і польскамоўнае невялікае Евангелле.

У 1870-ых гадах, пасля пераводу мясцовага насельніцтва ў праваслаўе, непадалёк драўлянага былога ўніяцкага храма пачалося будаўніцтва цаглянай царквы св. Міхала, якое было скончана ў 1891 годзе. Калі праваслаўнае насельніцтва пасля 1905 года амаль пагалоўна прыняло каталіцызм, Міхайлаўская царква аказалася без веруючых. У 1919 годзе там пачаў служыць Імшу каталіцкі святар, а ў 1922 годзе ў Галынцы была заснавана рымска-каталіцкая парафія. Будынак былой царквы трансфармаваўся ў рымска-каталіцкі касцёл Узвышэння Святога Крыжа.

В

Перстунь і Галынка

Аўтар: Андрэй Вашкевіч
22.11.2020 00:00

